

Iunie
2018

SPERANTA

Anul 5
Nr. 51

1 Iunie - Ziua Internațională a copiilor

La mulți ani!

CU DUMNEZEU, CU OAMENII LUI DUMNEZEU, PENTRU OAMENI!

Echipa de consilieri spirituali

Gelu Bondor, Biserica Adelaide
Dorel Brândaș, Biserica Harul
Ioan Bușan, Biserica Perth
Teofil Ciortuz, Prima Biserică Baptistă Română
Daniel Cârpean, Biserica Harul
Marin Cucuian, Biserica Maranata
Cornel Ghiță, Biserica Maranata
Daniel P. Nicolici, Biserica Speranța

Echipa editorială

Constantin Oprănescu, Ioan Ciobotă – Radio Vocea
Evangeliei Timișoara, Aneta Oprănescu.
Consultant tehnic, expediere email și facebook:
Adrian Buzgău. Telefon: 0433766376

Pentru detalii, corespondenții

Adrian Buzgău, Biserica Maranata 0433766376
Aurel Coța, Biserica Philadelphia 0419925990
Gheorghe Bedreag, Biserica Maranata 0490345608
Cristina Hanciu, Biserica Speranța
bsperantamelb@gmail.com
Iacob Cerbu, Prima Biserică Baptistă 0425295401
Leon Curelușă, Biserica Betania 0414333225
Lidia Crișan, Biserica Perth 08 93494561
Viorel Sabou, Biserica Adelaide 08 83878393
Sarah Văran, Biserica Harul 0401754759

Costul unui abonament pe un an este de \$40.00 +
cheltuieli de transport.

CONT NOU: Romanian Speranta Association Inc.
National Australia Bank
BSB - 083214
CONT Nr. – 879530941

Adresa Redacției: 35 Reid Street, Brown Hill, 3350 Vic;
ph. 0423659724, email: sperantaaus@gmail.com

MOTTO:

*Te rog fierbinte, înaintea lui Dumnezeu și înaintea lui
Cristos Isus, care are să judece viii și morții, și pentru
arătarea și împărăția Sa:*

*Propovăduiește Cuvântul, stăruie asupra lui la timp și
ne la timp, mustă, ceartă, îndeamnă cu toată
blândețea și învățătura.*

*Căci va veni vremea când oamenii nu vor putea să
sufere învățătura sănătoasă, ci îi vor gădila urechile
să audă lucruri plăcute și își vor da învățători
după pofta lor.*

*Își vor întoarce urechea de la adevăr și se vor
îndrepta spre istorisiri închipuite.*

*Dar tu fii treaz în toate lucrurile, rabdă suferințele, fă
lucrul unui evanghelist și împlinește-ți bine slujba.*

2 Timotei 4:1-5

PREDICAȚI PENTRU INIMĂ!

Parte din păstorii adunați la întrunirea de primăvară.

Suntem la întâlnirea păstorilor de pe coasta de vest a Americii.

Ca de-obicei, îi sunăm pe cei ce n-au putut să vină și pe cei ce
ne sunt dragi. I-am sunat pe Radu Știr, pe Liviu Țiplea, iar astăzi
I-am sunat pe fratele Petru Popovici. Știu, Convenția din toamnă
va fi acasă la dânsul, în Atlanta, dar până atunci mai este mult și
nu se știe...

Emoționați, am trecut telefonul din mână în mână și am vorbit
fiecare cu dânsul. Ne-a recunoscut pe fiecare, știa situația
fiecăruia și a știut ce să ne spună. Inimă de păstor...

Când telefonul a ajuns iar la mine, am vrut să închei repede ca
să nu-l obosesc mai mult. Mi-a spus:

*„Mă bucur mult că m-ați sunat. Mai spune-le ceva de la mine.
Predicați la inimi, nu la minte. În ultima vreme se predică prea
intelectualist, doar pentru minte. Căutați să atingeți inima.*

*«Mintea minte», cum spunea Wurmbrand. Vorbiți oamenilor
din inimă și la inimă și Domnul vă va da binecuvântarea Sa.»*

Păstor Daniel Brânzei, 1 Mai 2018

Este un har atât de mare:

să iubești fără să fii iubit...

să slujești fără să fii prețuit...

să dăruiești fără să primești...

să ierți fără să fii iertat...

să crezi fără să vezi față în față...

să susții pe cel ce te-a lepădat...

să rămâi liniștit, deși ești nedreptățit...

să te jertfești fără să ți se recunoască...

să taci pentru a nu supăra pe aproapele...

*să-ți aparțină totul, dar tu, bucuros, să te lipsești de
toate...*

Sora Bobby Heker

Licurici

Licurici, gâze mici
cu vâpaie sub tunici,
de la cine-aveți lumină,
fără bec, fără uzină?
De la cine-aveți neon,
fără tub, fără buton?

Licurici, gâze mici,
pui de stele prin urzici;
Dumnezeu v-a dat din zare
candele cu aripioare;
Dumnezeu v-a dat din Cer
lampioane de străjer,
licurici, licurici!

Licurici, gâze mici!...
Fă-ne Doamne licurici.
Ca și noi să fim lanterne
pe cărările eterne,
ca și noi să fim lumini
pe cărările cu spini,
licurici, licurici!

Costache Ioanid

Nu mă satur

Nu mă satur să privesc
florile câte-nfloresc.
Nu mă satur până mor
să mă mir de taina lor.

Să mă mir din ce răsar
lacrimi de mărgăritar.
Să mă mir de unde vin
psalmii florilor de crin.

Nu mă satur să privesc
florile câte-nfloresc,
fiecare-n alt veșmânt
tors în taină din pământ.

Fiecare cu alt chip
tors din lut și din nisip.
Fiecare cu-alți fiori,
cu-alt parfum, alte culori.

Nu mă satur să privesc
florile câte-nfloresc,
să privesc și să sărut
mâna care le-a făcut,

mâna ce le-a presărat
peste-o lume de păcat,
peste-o lume de noroi,
peste tine... peste noi...

Șa cu tine...

*la cu tine-n gând
chipul mamei blând.
la cu tine-n vis
floare de cais.
la cu tine-n gene
păsări din poiene.
la cu tine-n pleoape
legănări de ape...*

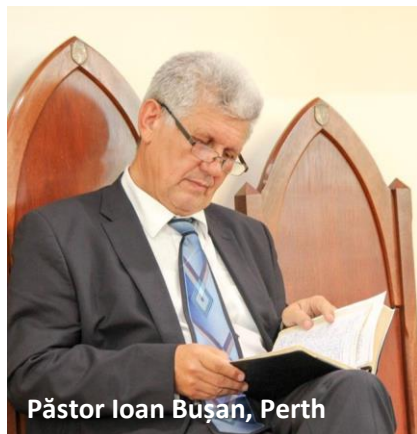
*Lângă patul tău
va veghea mereu,
măicuța ta
și Dumnezeu...
Nani-nani-na
pușor de stea...*

*la cu tine-n somn
dulce glas de corn.
la cu tine-n joc
snopi de busuioc.
la cu tine fluturi
de pe flori, și
cânturi.
la cu tine stele
să petreci cu ele.*

*Lângă patul tău
va veghea mereu,
măicuța ta
și Dumnezeu.*

De la Ierusalim la Gaza

Faptele Apostolilor 8:26-40

Păstor Ioan Bușan, Perth

„Un înger al Domnului a vorbit lui Filip și i-a zis: «Scoală-te și du-te spre miazăzi, pe drumul care coboară spre Ierusalim la Gaza și care este pustiu». Filip s-a sculat și a plecat. Și iată că un etiopian, un famen cu mare putere la împărăteasa Candace a etiopienilor și îngrijitorul tuturor vistieriilor ei, venit la Ierusalim ca să se închine, se întorcea de acolo și ședea în carul lui și citea pe prorocul Isaia”.
Faptele apostolilor (8:26-28).

Pasajul acesta este unul dintre cele des folosite la serviciile speciale de botez în Bisericile noastre. Printre altele, el prezintă și modul în care una din marile porunci date de Domnul Isus, după înviere, a fost ascultată și împlinită. Este vorba de mandatul mării trimiteri, sau mării însărcinări, prin care ucenicii aveau responsabilitatea facerii de ucenici și a mărturiei Evangheliei în toată lumea (Matei 28:19-20). Prin Filip, diaconul-evangelist, Evanghelia mântuirii ajunge în Samaria și o mulțime de oameni cred în Cristos, primind mântuirea (v.1-25). Apoi, prin călăuzire divină, supranaturală, același om este trimis să ducă Evanghelia unui african, un om cu rang înalt la curtea împărătească din Etiopia, care la rândul lui o va duce mai departe, semănându-se astfel sămânța Adevărului pentru Biserica creștină coptă din Etiopia.

Pe de altă parte, pasajul surprinde aspecte legate de provocările de care are parte un om credincios, cu inima dedicată slujirii, și un om care caută cu ardoare să-și îplinească nevoia din sufletul lui, făcând o călătorie lungă, doar pentru închinare, la Ierusalim.

Prima provocare este pentru diaconul-evangelist. Apostolii l-au ales să slujească la mese, să facă o slujbă administrativă, dar se pare că Domnul a vrut mai mult de la el... Un înger îi vorbește și-i spune să părăsească Samaria, locul acelei treziri spirituale binecuvântate (8:12).

Cel care i-a condus pașii spre cetatea Samariei îi spune acum să plece spre miazăzi, către un loc care nu promitea prea multe. Este vorba despre „... drumul care pogoară spre Ierusalim la Gaza, și care este pustiu” (v.26). Și textul spune mai departe, în versetul 27, că Filip „s-a sculat și a plecat.”

Este vorba aici despre CĂLĂUZIRE ȘI ASCULTARE.

Atunci când Domnul călăuzește pe cineva ca să-i spună ce are de făcut, atunci este nevoie de ascultare și împlinire din partea celui vizat. Și Filip, ca om cinstit și vorbit de bine, plin de Duhul Sfânt și de înțelepciune (Fapte 6:13), n-a putut să facă altfel. Sigur că Dumnezeu are multe căi prin care poate vorbi omului (Iov 33:14) și-l poate călăuzi (Biblie, oameni evlavioși, „uși închise” și „uși deschise”, vise, etc.), dar ceea ce este important este ca omul să ia în seamă ce i se comunică și să asculte. Cine-și permite să nu-L asculte pe Domnul și să-L ignore sfaturile și poruncile, n-ar trebui să se aștepte să primească mai multă descoperire din voia Lui, o nouă treaptă a planurilor Lui, pentru că El nu-și descoperă planurile celor care n-au nicio disponibilitate să le îplinească.

Doar când cel credincios ascultă, Domnul va continua să-i vorbească... „Du-te și ajunge carul acesta!” (v.29) sunt cuvintele care-l fac pe Filip abia acum să înțeleagă de ce a trebuit să părăsească Samaria și să plece spre o destinație fără sens la prima vedere.

De fapt, provocarea lui Filip la ascultare și felul în care Filip răspunde acestei provocări descoperă inima lui Dumnezeu față de ființa umană. Mulți sau puțini, învățați sau mai puțin învățați, tineri sau bătrâni, toți sunt în atenția Lui. Mântuirea lui Dumnezeu a fost oferită atunci mulțimilor din cetatea Samariei, dar și unei singure persoane „pe drumul pustiu care pogora spre Ierusalim la Gaza,” pentru că în ochii Lui Dumnezeu și atunci, ca și acum, fiecare individ, fiecare persoană este importantă în planul răscumpărării Lui. Evangelistul Luca afirmă că „... este bucurie înaintea îngerilor lui Dumnezeu pentru un singur păcătos care se pocăiește” (Luca 15:10).

Dialogul care urmează între cei doi protagoniști ai evenimentului înfățișează câteva ADEVĂRURI PE CARE NIMENI N-AR TREBUI SĂ LE OCOLEASCĂ.

Mai întâi, privind la statutul celui care se întorcea de la Ierusalim, se poate înțelege că nu toți oamenii cu poziție socială înaltă și bogați sunt și fericiți și împliniți. Sărăcia din sufletul lui l-a făcut să-L caute pe Dumnezeu evreilor. Sunt așa mulți oameni cu conturile pline în bănci, dar cu inimile goale. De aceea spunea Domnul Isus într-o discuție cu ucenicii Lui în Matei 16:26: „Și ce ar folosi unui om să câștige toată

lumea, dacă și-ar pierde sufletul? Sau, ce ar da un om în schimb pentru sufletul său?"

Omul acesta, famenul etiopian, avea o poziție înaltă la curtea împărătesei mamă din Etiopia, era cel care se îngrijea de vistierie, se bucura de apreciere, dar inima lui tânjea după Împăratul Cel veșnic. Probabil că nu era la primul pelerinaj la Ierusalim, dar lucrul acesta nu i-a folosit prea mult. N-a găsit ceea ce a căutat, pentru că *nu toți care merg să se închine se bucură și de mântuire.*

Închinarea reală este a acelora care-L cunosc pe Domnul și-i respectă termenii.

Realitatea este că *nu toți care merg la Biserică să se închine sunt și mântuiți.*

„Femeie” i-a zis Isus „crede-Mă că vine ceasul când nu vă veți închina Tatălui, nici pe muntele acesta, nici în Ierusalim. Voi vă închinați la ce nu cunoașteți; noi ne închinăm la ce cunoaștem, căci mântuirea vine de la Iudei. Dar vine ceasul, și acum a și venit, când închinătorii adevărați se vor închina Tatălui în duh și în adevăr; fiindcă astfel de închinători dorește și Tatăl. Dumnezeu este Duh; și cine se închină lui, trebuie să l se închine în duh și în adevăr” (Ioan 4:21-24).

Sunt vremuri în care Dumnezeu nu mai este onorat în închinare pentru că termenii închinării înaintea Lui sunt ignorați sau schimbați după plăcerile celor care se închină. Și de cele mai multe ori se întâmplă asta pentru că oamenii nu înțeleg așteptările Lui Dumnezeu în închinare.

Nu toți care citesc sau citează uneori Scriptura o și înțeleg. Dialogul dintre Filip și famen începe cu o întrebare foarte îndrăzneță a lui Filip:

„Înțelegi tu ce citești?”. Răspunsul famenului: *„Cum aş putea să înțeleg, dacă nu mă va călăuzi cineva?”*

prezintă o realitate pe care, din păcate, nu o recunosc mulți. Acest adevăr este foarte greu de primit și nu neapărat de către cei noi în credință și în cele spirituale, ci mai

ales de către cei care au o oarecare cunoaștere despre Dumnezeu, au chiar râvnă, dar sunt adepții spiritualității „instant”. Unui slujbaș împărătesc cu educație aleasă nu i-a fost nici rușine și nici greu să spună că nu înțelege și să ceară ajutor (v.31, 34), în vreme ce printre credincioși sunt unii care au pretenția că pentru ei Scriptura nu mai are secrete. Ei au uitat că Domnul Însuși este Cel care *„a dat pe unii apostoli; pe alții, prooroci; pe alții, evangheliști; pe alții, păstori și învățători, pentru desăvârșirea sfinților, în vederea lucrării de slujire, pentru zidirea trupului lui Cristos...(Ef.4:11).* Și pe toți i-a dat pentru desăvârșirea sau maturizarea celor credincioși.

Dacă maturizarea fizică vine odată cu înțelegerea lucrurilor din proximitate și a felului în care funcționează lumea, tot așa este și cu maturizarea spirituală. Nu poate exista maturizare spirituală fără o înțelegere spirituală, pe care o dă Duhul Sfânt prin lucrarea Lui de iluminare în viața celor născuți din nou. Duhul Sfânt face această lucrare, oferă posibilitatea gândirii duhovnicești (1 Cor.2:15), dar nu în vid, nu fără o temelie pe care să clădească. Procesul cunoașterii și al înțelegerii este unul progresiv și se bazează pe informații care se acumulează și se conectează între ele în timp.

În Evanghelia după Ioan, Domnul Isus afirmă că *„Mângâietorul, adică Duhul Sfânt, pe care-L va trimite Tatăl, în Numele Meu, vă va învăța toate lucrurile, și vă va aduce aminte de tot ce v-am spus Eu”* (Ioan 14:26). Duhul Sfânt nu poate aduce aminte decât ceva care a fost cunoscut și știut. De aceea lucrarea de iluminare este pentru cei care citesc, studiază Scriptura și o trăiesc.

Ceea ce nu înțeleg mulți credincioși este că teologia preoției universale, despre care vorbește apostolul Petru (1 Petru 2:9-10), nu garantează decât accesul la Dumnezeu prin credința în Domnul Isus și presupune o viață de mărturie pentru El. Eficiența în mărturie și mărturisire este condiționată de rămânerea sub autoritatea Duhului Sfânt, care-și face lucrarea doar cu astfel de oameni.

Urmarea dialogului dintre cei doi este decizia famenului de a fi botezat de către Filip.

De aceea în următoarea parte a mesajului va fi vorba DESPRE BOTEZ ȘI IMPORTANTA LUI, și prima afirmație care trebuie făcută în legătură cu aceasta este că *botezul este precedat de credința în Domnul Isus Cristos, care este urmarea auzirii și înțelegerii Cuvântului* (v.32-35).

Da, famenul etiopian a fost interesat de sufletul lui și de Dumnezeu, a călătorit până la Ierusalim să se închine, a făcut rost și de scrierile sfinte din care a citit, dar toate eforturile lui nu l-au ajutat... Nedumeririle lui au fost lămurite doar atunci când a început să înțeleagă cine este Isus și ce-a făcut El. Spune versetul 35 că *„atunci Filip a luat cuvântul, a început de la Scriptura aceasta, și i-a propovăduit pe Isus”*. Este vorba de lucrurile pe care le-a citit și nu le-a înțeles din cartea profetului Isaia. Mesajul lui Filip a fost cu siguranță despre dragostea Lui Dumnezeu, care L-a dat pe Fiul ca jertfă, despre iertarea și mântuirea de care au parte cei ce se încred în El. Din relatarea versetului 36, care înregistrează întrebarea cheie a famenului, reiese că Filip i-a prezentat inclusiv învățătura despre botez și obligativitatea lui în dreptul celor care doresc să împlinească voia Lui Dumnezeu și să se bucure de mântuire.

Întrebarea famenului *„Uite apă; ce mă împiedică să fiu botezat?”*(v.36) arată dorința lui de a fi botezat, dar și temerea că ar putea fi ceva care să-l împiedice. La întrebarea aceasta, Filip răspunde sondând adâncimea și credința acestui om: *„Dacă crezi din toată inima, se poate”,* iar

răspunsul famenului: „Cred că Isus Cristos este Fiul lui Dumnezeu” (v.37) dovedește că cea mai importantă condiție pentru botez este îndeplinită (Marcu16:16), și o astfel de credință este totdeauna însoțită de pocăință, de dorința de schimbare și transformare a vieții. „Să știe bine, deci, toată casa lui Israel, că Dumnezeu a făcut Domn și Cristos pe acest Isus pe care L-ați răstignit voi.” După ce au auzit aceste cuvinte, ei au rămas străpunși în inimă, și i-au zis lui Petru și celorlalți apostoli: „Fraților, ce să facem?”. „Pocăiți-vă” le-a zis Petru „și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Cristos, spre iertarea păcatelor voastre” (Fapte 2:37-38). Mărturisirea credinței primite prin cuvânt este și ea parte din

așteptările de la cei care doresc să se boteze. În Romani 10:9-11 apostolul Pavel spune: „Dacă mărturisești, deci, cu gura ta pe Isus ca Domn, și dacă crezi în inima ta că Dumnezeu L-a înviat din morți, vei fi mântuit. Căci prin credința din inimă se capătă neprihănirea, și prin mărturisirea cu gura se ajunge la mântuire”...

Cine intră în apa botezului își mărturisește prin acest act credința că Domnul Isus, Fiul Lui Dumnezeu i-a luat păcatul la cruce, că din acel moment omul cel vechi a murit și a fost îngropat, așa cum Cristos a murit și a fost îngropat. De asemenea mărturia aceasta din apa botezului este și despre viața nouă care urmează să fie trăită în sfințenie, pentru că Isus Cristos n-a rămas în mormânt, ci a înviat și puterea învierii Lui lucrează în viața celor care s-au identificat cu El prin credință.

Botezul, ca simbol al apartenenței la familia Lui Dumnezeu (I Cor.12:13), este urmat de bucuria mântuirii. „...Famenul își vedea de drum, plin de bucurie” (v.39b), și s-a întâmplat așa pentru că aceasta este urmarea primirii lui Cristos ca mântuitor. Puterea învierii, care este Duhul Sfânt, începe să lucreze și să rodească în cei care nu se rușinează de Cristos și-L urmează. Toată tristețe poate fi înlocuită de bucurie, toate neliniștile pot fi schimbate în pace sufletească în viața celor care, prin credință, acceptă să devină copii ai Lui Dumnezeu.

BOTEZ LA BISERICA BAPTISTĂ ROMÂNĂ PERTH

În duminica din 29 Aprilie 2018, Biserica noastră s-a bucurat din nou de sărbătoarea unui botez. Candidații pentru botez au fost Cristina Cușai și Titel Iacob. Părtășiei din Biserică i-a urmat părtășia la masa de prânz împreună cu toți participanții la acest eveniment, care a făcut, deopotrivă, bucurie în Cer și în adunarea noastră.

Păstor Ioan Bușan

CĂILE CIUDATE ALE DOMNULUI

Păstor Teofil Ciortuz

Dacă ar fi știut evreii din Egipt că respingerea lui Moise ca lider eliberator avea să-i coste încă patruzeci de ani de robie aspră, l-ar mai fi respins? Și totuși vremea nu era atunci; în calendarul lui Dumnezeu trebuiau să mai treacă 40 de ani. Nu trebuiau să-l respingă, dar, calendaristic vorbind, au trebuit să-l alunge ca să-l aibă din nou după 40 de ani!

Dacă ar fi știut Moise că uciderea egipteanului îl va costa 40 de ani de muncă brută și izolată în Madian și patru decade de viață de fugar refugiat, oare ar mai fi ridicat mâna să dea lovitura fatală? Totuși, în calendarul lui Dumnezeu Moise era încă nepregătit pentru slujba eliberării poporului; Moise încă nu văzuse îngerul din rug, nu auzise glasul Domnului și nu primise chemarea divină. Moise nu trebuia să-l omoare pe egiptean, dar uciderea a folosit în planul mare al lui Dumnezeu, inclusiv pentru pregătirea lui Moise.

Dacă ar fi știut evreii din pustie că respingerea raportului pozitiv al lui Iosua și Caleb și acceptarea raportului negativ al celor 10 tovarăși ai lor avea să-i coste încă 38 de ani de rătăcire prin pustie și moartea întregii generații, oare ar fi procedat la fel? Totuși, în calendarul lui Dumnezeu, probabil Rahav încă nu se născuse; or ea trebuia să facă parte dintre strămoșii lui Mesia. Nu trebuiau să dea înapoi în fața

Canaanului, dar este adevărat și că vremea nu era coaptă pentru intrarea în Canaan.

Dacă ar fi știut marii bărbați din Vechiul Testament, care au căzut la testul plăcerilor neîngăduite, urmările căderilor lor, și dacă ar fi bănuț măcar cât îi va costa o clipă de neveghe, oare și-ar mai fi îngăduit luxul jocului cu păcatul? Și totuși, incredibil, Batșeba devine nevasta lui David, din care avea să se nască Solomon, și mult mai târziu, Iosif, tatăl adoptiv al lui Mesia! Dacă ea rămânea nevasta lui Urie, nu avea cum să ajungă nevasta lui David, numai dacă rămânea văduvă! Nu trebuia să păcătuiească, dar Dumnezeu știa deja cum aveau să se desfășoare evenimentele.

Dacă ar fi știut Adam și Eva în ce intră păcătuind, nu numai ei ci și întreaga lor progenitură, oare nu și-ar fi luat măsuri de prevedere? Nu ar fi înconjurat pomul cu fructul oprit de nenumărate semne de avertizare? Probabil nu-și imaginau cât de vulnerabili erau, chiar atunci, în starea inocenței lor primare. Dar dacă nu cădeau în păcat, nu venea Mesia, iar planul alcătuit încă din veșnicie cum avea să se împlinească? Nu au făcut bine că au călcat porunca, dar călcarea lor ni l-a adus pe Cristos aproape.

Istoria mântuirii este un lanț de momente care, inevitabil, indică spre un Dumnezeu suveran. Glorie Lui!

20 Iunie - Ziua Refugiaților - 20 Iunie - Ziua Refugiaților - 20 Iunie Ziua Refugiaților - 20 Iunie - Ziua Refugiaților

TOT CE-ȘI DORESC ESTE O ȘANSĂ DE A SUPRAVIEȚUI

Peste 671.000 de copii, femeile și bărbații din tribul Rohingya au fost forțați să fugă spre Bangladesh, ca să scape de violența din Myanmar din august 2017. Ei au ajuns epuizați, flămânzi și bolnavi după ce au mers zile și nopți prin junglă, peste munți și râuri. Fiecare au luat cât de puțin puteau să aducă de acasă. Există o nevoie urgentă de adăposturi de urgență și de ajutor de bază, deoarece sosesc tot mai mulți refugiați.

UNHCR coordonează cele două tabere de la Kutupalong și Nayapara, în strânsă colaborare cu partenerii și autoritățile.

Puteți ajuta familiile Rohingya să supraviețuiască. Cadoul dvs. le va oferi:

- > Kituri de urgență de salvare
  - > Adăpost de urgență
  - > Centre de sănătate pentru tratarea bolnavilor și prevenirea izbucnirii bolilor.
- Sprijinul dvs. este necesar urgent pentru a ajuta copiii refugiați, femeile și bărbații din Bangladesh.

Informații și donații:

<https://www.unrefugees.org.au/campaigns/rohingya-emergency>

Misiunea *Copii pentru Cristos* se ocupă cu evanghelizarea copiilor prin taberele de vară și iarnă (în vacanțe sau weekenduri). În fiecare vară sunt organizate 9 sau 10 serii de tabere la Vârfurile. Obiectivele principale sunt acelea de a-i evangheliza pe copii și de a-i ajuta să crească în relația lor cu Cristos, și de a echipa pe alții să facă acest lucru prin instruiți regulate și prin crearea de materiale didactice.

Învățarea și instruirea constituie o mare parte a Misiunii. Pe parcursul anului, în Arad și în împrejurimi, lideri tineri sunt instruiți pentru a duce mesajul Evangheliei la copiii care se întâlnesc săptămânal în case pentru cluburi biblice.

Un grup din foști copii din tabără care vor să ajute lucrarea mai departe

Avem 8 copii în Casa Harry - unii sunt orfani, unii au fost abandonati de părinți... pe lângă asta mai susținem studenți săraci, în funcție de posibilități...

Activitățile misiunii sunt sprijinite prin donații.

Pentru informații și donații: website www.copiipentrucristos.ro, sau email cpcarviorica@yahoo.co.uk

WASHINGTON (BP) - Eliberarea a trei creștini americani din Coreea de Nord

<http://www.bpnews.net/>

Prizonierii eliberați Kim Hak Song, Tony Kim și Kim Dong Chul, toți creștini, au sosit la *Joint Base Andrews*, lângă Washington.

„Vrem să ne exprimăm profunda apreciere față de guvernul Statelor Unite, președintele Trump, secretarul de stat Mike Pompeo și oamenii din Statele Unite pentru că ne-au adus acasă”, au spus ei. „Mulțumim lui Dumnezeu și tuturor familiilor și prietenilor noștri care s-au rugat pentru noi și pentru întoarcerea noastră. Dumnezeu să binecuvânteze America, cea mai puternică națiune din lume”.

Tony Kim (de asemenea, cunoscut sub numele său coreean Kim Sang Duk) a lucrat de asemenea ca profesor american la PUST. După arestarea lui Kim în 2017, pentru acuzații nespecificate, PUST a declarat că detenția sa a fost „legată de o investigație în chestiuni care nu au nicio legătură cu activitatea PUST”, a raportat *Time*.

Kim Dong Chul, în vârstă de 62 de ani, a fost arestat în octombrie 2015 sub acuzația de spionaj și crimă nedecarată, a spus *Time*. El a fost condamnat în martie 2016 la 10 ani de închisoare cu muncă grea.

Open Doors spune despre Coreea de Nord că este cea mai opresivă țară din lume în privința creștinilor.

„Este începutul unui semn, un pas înainte”, a spus Paul Kim. „Mulți alți creștini se roagă ca ușile nord-coreene să se deschidă (spre Evanghelie). Poate că Dumnezeu a răspuns la rugăciunile lor și este ceea ce se întâmplă acum”.

„În acest stat comunist totalitar, creștinii sunt forțați să-și ascundă complet credința de autoritățile guvernamentale, de vecini și, adesea, chiar și soții și de copiii lor”, a declarat *Open Doors*. Închinarea și părtășia sunt practic imposibile. Președintele Kim și familia lui sunt cei în fața cărora sunt obligați oamenii să se închine.

29 Aprilie 2018
BOTEZ LA BISERICA PENTICOSTALĂ
TABOR, MELBOURNE

Speranța

În seara zilei de 29 Aprilie, la Biserica Penticostală Tabor a fost sărbătoare. Trei suflete și-au mărturisit credința în Domnul Isus, primind botezul. Este vorba de Tim Câmpean, Matthew Câmpean și Luiza Vicol. Mărturiile lor au mișcat întreaga Biserică. Fiind crescuți în familii creștine, ei au crezut că aceasta este suficient pentru a se numii creștini, pentru a fi mântuiți. Dumnezeu le-a vorbit fiecăruia la timpul potrivit și în împrejurările și locul unde ei au putut să-l audă chemarea.

Întreaga seară s-a desfășurat într-un cadru de evanghelizare, fiind prezenți predicatori din Melbourne și misionari veniți din România. Au avut un cuvânt pentru candidații la botez păstorul Lică Birde, de la Philadelphia Melbourne, păstorul Beni Pop de la Betania, Kovacs Ioan, păstor misionar în Slatina, județ Olt și păstorul Axente Octavian. Păstorul Dragoș Croitoru a predicat din Matei 28, îndemnând Biserica ia în serios porunca Domnului: „Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile...”

Păstorul Bisericii Tabor, Mircea Câmpean, a coordonat întregul eveniment, menționând faptul că acești trei tineri au absolvit un curs intens de cateheză, timp în care au învățat despre importanța Scripturii, cine este Dumnezeu, dovezi despre existența lui Dumnezeu, și care este Biserica adevărată.

Actul de botez a fost efectuat de păstorul Mircea Câmpean și fratele Ioan Câmpean.

La această sărbătoare și-au manifestat bucuria lor tinerii Bisericii locale, precum și invitați de la Bisericile Baptiste din Melbourne. Mulțumim Domnului pentru această victorie, mulțumim Domnului care le-a vorbit acestor tineri la timpul potrivit și le-a arătat starea reală în care se aflau, ducându-i la pocăință și la botez. Numai El poate să facă acest lucru. Noi ne rugăm, ne închinăm, ne minunăm și asistăm la aceste lucrări ale Duhului Sfânt. Slavă Lui, Amin.

Seara s-a încheiat cu o masă de dragoste oferită de surorile Bisericii Tabor.

Mă numesc Luiza Vicol și vreau să împărtășesc mărturia întoarcerii mele la Dumnezeu și cum a lucrat Dumnezeu în viața mea.

M-am născut și am crescut în Rădăuți, România, într-o familie creștină. Obişnuiam să merg regulat la Biserică, ceea ce mă făcea să cred că sunt o creștină. În anul 2010 am emigrat, împreună cu toată familia, în Australia. Aici am încetat să mergem la Biserică, totuși asta nu m-a împiedicat să mă consider o creștină. Credeam că dacă eu cred în Dumnezeu, asta este suficient, dar realitatea era alta.

Încet, încet, am început să mă depărtez de Dumnezeu și m-am pierdut în lume, nemaifiind capabilă să deosebesc binele de rău. Și parcă nu era de ajuns confuzia în care mă aflam; tata și-a a părăsit familia și

noțiunea de *tată*, a dispărut din viața mea. Ca o consecință a acestui fapt, eu am început să trăiesc fără teamă de Dumnezeu, afundându-mă în viața lumească, fără să-mi pese dacă ceea ce fac este pe placul lui Dumnezeu sau nu este. În toată această perioadă a vieții mele m-am simțit neîmplinită și fără pace în inimă.

Dar cu un an în urmă am început să vin la Biserica Tabor, împreună cu familia mea. Aici am început să simt prezența și chemarea Domnului din zi în zi. Am văzut mâna Lui la lucru în familia mea. I-am simțit dragostea în viața mea. Chiar dacă nu aveam un tată care să mă iubească, Dumnezeu a devenit Tatăl meu, dragostea Lui a fost de ajuns pentru mine, nu-mi doream altceva. Prin mila și îndurarea Domnului am realizat cât de departe am alunecat în lume și cât de multă nevoie aveam de El. Chiar dacă eu am abandonat credința, Dumnezeu mi-a purtat de grijă întotdeauna și m-a iubit chiar și atunci când eu i-am întors spatele.

Totuși, aveam încă îndoieli și îmi era frică să iau o decizie definitivă. În timpul Festivalului de tineret și al Convenției din Ianuarie anul acesta, am simțit prezența Domnului și dragostea Lui ca niciodată. Dumnezeu mi-a vorbit prin Cuvântul predicat și prin mărturiile altora. O mărturie care mi-a atins inima a fost cea a unui păstor care a avut o moarte clinică și a fost dus la porțile Raiului, dar Dumnezeu l-a readus la viață. Atunci am înțeles că trebuie să iau decizia de a-L urma pe Dumnezeu pentru tot restul vieții mele. Din acea zi am trăit fericită și mă simțeam aproape de Dumnezeu. Dar, cu toată fericirea care-mi inunda inima, gândindu-mă la trecutul meu, nu eram sigură că Dumnezeu îmi va ierta păcatele. Dar Dumnezeu, prin Duhul Sfânt, a vorbit cu mine în vis. Eram jos, pe genunchi, și plângeam tare fiindcă îmi părea rău de toate păcatele pe care le-am făcut mai înainte. Dar Duhul Sfânt a venit, m-a cuprins și m-a mângâiat. Mi-a spus să nu mă tem, că El are un plan special pentru mine, un scop de împlinit în viața mea, și, când m-am trezit, am realizat că tot ce eu trebuie să fac este să am încredințarea că acest plan va fi dus la îndeplinire, să mă încred în planul Domnului pentru că El știe de ce am nevoie în viața mea.

Atunci am înțeles că pacea și fericirea vin doar de la Dumnezeu și m-am decis să-L dăruiesc viața mea și să-L fac stăpânul vieții mele. Aceasta este cea mai bună decizie a vieții mele, să părăsesc lumea de păcate și să-mi trăiesc viața alături de Isus Cristos.

Vă îndemn pe toți să căutați calea lui Dumnezeu; chemați Numele Lui, și restul vine de la sine, așa cum citim în Matei 6:33:

„Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui, și toate aceste lucruri vi se vor da pe deasupra”. Amin.

PRIMA BISERICĂ ROMÂNĂ, MELBOURNE.

FRATELE ALIN ȘI SORA FLORINA CU COPIII MARCOS, SAMUEL ȘI MATTHEW, VENIȚI DIN ADELAIDE.

Doamne, mai vreau Rusalii
Cu limbi de foc, să le împrăști
Pe fiecare, să ne atingi cu Duhul Tău.

Doamne, vreau o trezire,
Și într-un gând și o simțire
Să fim cu toții, și să cântăm
În limbi o mie.

OCHII TĂI CEI SCUMPI, ISUSE

Lauric George

Ochii Tăi cei scumpi, Isuse,
Mi-s comoară de-ndurare
Ce-mi coboară-n piept lumina
Dragostei nemuritoare.

Și privirea lor cea blândă
Mă-nșenină tot mai dulce
Când zăresc, udat de lacrimi,
Chipul Celui frânt pe cruce.

Ochii Tăi cei scumpi, Isuse,
Mi-s oglindă-nrourată
Ce-mi arată fără glasuri
Pacea ta nemăsurată.

Și privind la ei cu teamă
Pot citi frumoasa Cale
Ce-i mereu acoperită
De lumina feței Tale.

Ochii tăi cei scumpi, Isuse,
Mi-s balsam de vindecare
Când ființa mi-e zdrobită
Și umplută de-ntristare.

Căci puterea lor măreață
Curge ca un râu prin mine
Și o dulce mângâiere
Mă inundă, iar, de tine.

Ochii tăi cei scumpi, Isuse,
Mi-s un adăpost în toate
Când mă-ntorc cu disperare
De pe căile deșarte.

Ochii Tăi cei scumpi, Isuse,
Mi-s icoană de vorbire
Ce-mi rămân, pe veci, o stâncă
Și-o eternă amintire.

Căci în ei zăresc, Părinte,
Mila lor netrecătoare
Iar prin genele plâpânde
Un izvor de-nviorare.
Amin

CE MAI FACI...?

Ioan Ciobotă

Radio Vocea Evangheliei Timișoara

Sunt ochi care se uită prin mine...
Nu mă refer la ochii Domnului, care
se uită prin mine și îmi văd inima și
gândurile. Mă gândesc la diferiți așa-ziși prieteni, care dau
mâna cu mine, dar se uită „*prin mine*”, sau chiar se uită în
altă parte. Mă întrebă doar așa, de complezență: „*Ce mai
faci ?*”, dar de fapt chiar nu-l interesează ce mai fac.
Probabil că sunt mult prea puțin important pentru el. Poate
că nu sunt un tip bogat, sau nu poate să-mi vândă ceva...

Doamne fii lăudat!!!
Doamne, îți mulțumesc că pe Tine nu Te interesează cât de
bogat sunt, dacă am 4 clase, 10 sau 100 de clase;
nu Te interesează dacă sunt frumos sau deștept,
înalt sau scund, gras sau slab.
Doamne, pe Tine nu Te interesează dacă sunt blond sau
brunet, dacă *am „pectoralii”* sau mă bate vântul,
nu Te interesează nimic din ceea ce aş putea face prin
performanțele mele.
Nu Te interesează nici măcar eșecurile sau dezastrele din
viața mea; și nici succesele.
Peste toate acestea Tu așterni pacea și liniștea, ca o
dimineată luminoasă de duminică.
Doamne, pe Tine Te interesează doar o inimă smerită,
pocăită. Doamne, îți mulțumesc din tot suflet că am o
valoare imensă doar pentru că sunt copilul Tău.

Și când ochii Domnului se uită la mine, se uită cu adevărat
prin mine. Domnul îmi cercetează inima și gândurile și îl
interesează cu adevărat **ce mai fac**.

Pe Domnul nu-L interesează banii mei, nu mă pune pe o
bancă mai în față în Biserică sau chiar la altar, doar pentru
că am bani sau o haină scumpă, pe Domnul nu-L interesează
absolut nimic din toate acestea, și nici nu se gândește cum
să facă să devin clientul Lui sau să profite ceva de pe urma
mea.

Pur și simplu Domnul vrea sa-mi dăruiască ceva, vrea să-mi
dăruiască Cerul întreg. Nu bucăți de Cer, nu a 10-a parte,
nici măcar jumătate, ci Cerul întreg.

Dacă azi ești „*în cuptor*” - indiferent ce înseamnă pentru tine
„*cuptor*”, NU DISPERA ! Ochii Domnului se uită la tine.

„*Ca niște întristați și totdeauna suntem veseli; ca niște
săraci, și totuși îmbogățim pe mulți; ca neavând nimic, și
totuși stăpânind toate lucrurile. Și toate lucrurile acestea
sunt de la Dumnezeu, care ne-a împăcat cu El prin Isus
Cristos și ne-a încredințat slujba împăcării*”
(2 Corinteni 6:10 și 5:18).

Fii binecuvântat de Domnul.

Copii pentru Cristos

Pe data de 5 Mai 2018, *Asociația Română Speranța*, în colaborare cu revista creștină *Speranța*, a ținut un concurs de prăjituri, cu scopul de a strânge ajutoare pentru misiunea din Arad, România, *Copii pentru Cristos*, care se ocupă de copiii străzii și orfani și care organizează de asemenea tabere creștine pentru copii.

Au participat surori din Biserici și din comunitatea română din Melbourne. Acțiunea a avut loc în holul Bisericii Penticostale Române Philadelphia; aducem în acest sens mulțumiri păstorului Gabi Iszak și întregii comisii administrative.

Au participat 7 competitori cu diferite torturi, prăjituri, și tot felul de dulciuri foarte ademenitoare. Calitatea deosebită a acestor delicatese a făcut dificilă decizia judecătoarelor, care au fost impresionate de profesionalismul cu care au fost făcute aceste produse. Juriul a fost format din: Maria Mutu, bucătăreasă la restaurantul *Transylvania*, Andreea Nazarevici, proprietară la *Cakes by Andreea* și Aneta Oprănescu, bucătăreasă.

La deschidere, fratele Adrian Buzgău a făcut o scurtă prezentare a acestei lucrări la care s-a dedicat sora Viorica Jorza. De asemenea a prezentat, sumar, rolul pe care îl are *Asociația Română Speranța* și revista creștină *Speranța* în comunitatea creștină română, un rol de a chema la unitate românii din Australia, de a aduce o colaborare frățească și sfântă între Bisericile românești. A urmat păstorul Gabi Iszak, care a binecuvântat întreaga acțiune de strângere de ajutoare pentru misiunea *Copii pentru Cristos*, și și-a exprimat un gând de a continua aceste lucrări în fiecare an. Fratele păstor i-a condus pe toți cei prezenți în rugăciunea *Tatăl nostru*.

Aneta Oprănescu, organizatoarea acestei acțiuni, i-a îndemnat pe toți cei din sală să participe prin dărnicia lor la această lucrare de ajutorare a copiilor din România și a spus: „*Diavolul încearcă să ne fure copiii prin învățăături care îi îndepărtează de Biserică, de Domnul Isus Cristos. Să ne împotrivim diavolului și să ajutăm la plantarea în inimile copiilor a Cuvântului Sfânt. Acest lucru îl face sora Viorica Jorza și eu vă îndemn să fim parte la această lucrare*”.

Locul 1

Locul 2

Juriul

Locul 3

Maria și Ana-Maria

Mențiune

Aneta și Aurel

A urmat degustarea prăjiturilor. A fost o masă a juriului și o masă a publicului. Premiile au fost înmânate câștigătorilor după cum urmează: premiul 1 - Adina Bradea care a prezentat prăjitura „*Tort de ciocolată cu pere și pistacio*”, premiul 2 - Denisa Bărbulescu, cu prăjitura „*Salată de fructe*”. Au fost două premii trei: Elizabeth Ciortuz, cu prăjitura „*Chocolate vegan cake*” și Denisa Bărbulescu cu prăjitura „*Malaga*”. Premiul pentru popularitate l-a obținut Elizabeth Ciortuz cu prăjitura „*Chocolate vegan cake*”. Au obținut mențiuni Andreea Micuț cu prăjitura „*Sticky Date with butterscoch*”, Maria Haidemac cu „*Cornulețe cu brânză*” și Pălăguța Nikita cu „*Prăjitură cu miere*”.

(Surorile Maria și Pălăguța, nefiind prezente, mențiunile au fost înmânate tânărului Aurel Coste). Truda tuturor concurențelor a fost răsplătită cu un cadou și un trandafir roșu. Mulțumim tuturor celor care au contribuit cu bani și donații pentru premiile și mențiunile din acest an. Au prezentat aceste premii și mențiuni membrele juriului.

Banii care s-au strâns în această zi din vânzarea de prăjituri și donații au fost \$3000.00, la care s-au adăugat donații personale. Suma totală a fost de \$5350.00. Contul este încă deschis.

La succesul acestei lucrări au contribuit stațiile de radio Vocea Evangheliei Melbourne, prin păstorul Corneliu Tuchlei și Postul de radio 3zzz. Mulțumim tuturor păstorilor din Bisericele locale, care au sprijinit această lucrare. De asemenea, mulțumim familiei Aurel și Marina Coța care s-au implicat în această lucrare pe tot parcursul ei. Dumnezeu să răsplătească pe fiecare. Răsplata este de la Domnul.
Redacția revistei Speranța

O viață binecuvântată

Dana Dobre

O viață binecuvântată nu e atunci când nu-ți lipsește nimic și te poți lăuda că nu ești dator nimănui. Nici măcar atunci când ai acumulat averi care să le ajungă și nepoților. Dacă din ecuația vieții lipsește Cristos, tot ceea ce crezi ca ai este deșertăciune.

Am văzut oameni săraci care-L aveau pe Isus în inimă și le era îndeajuns. Un acoperiș modest deasupra capului și o bucată de pâine. Dar cu mulțumire pentru ceea ce au. Am cunoscut oameni loviți de necazuri mari, dar care-L slăveau pe Dumnezeu.

O viață binecuvântată e aceea în care îți începi ziua cu Dumnezeu, când Îl implici în toate aspectele vieții tale, de la cele mai mici la cele mai importante.

O viață binecuvântată este aceea în care te-ai sacrificat să susții copilul la școală, astăzi om realizat care îți spune: „*Mulțumesc, mamă. Mulțumesc, tată*”. Când ți-ai trăit viața în așa fel încât cei din casa ta să-L vadă pe Cristos în tine și să-L urmeze, fără vreo predică.

O viață binecuvântată este atunci când ai înțelegere în familie, cu toate încercările care ar veni.

O viață binecuvântată este atunci când copilul tău îți spune dimineața: „*Mami, te iubesc*”, chiar dacă nu ți-ai permis niciodată să-l duci în parcurile de distracții pentru cei mici.

O viață binecuvântată este întotdeauna alături de Dumnezeu, o viață care caută sfințirea și pacea.

Nu am fost creați pentru lumea aceasta nedreaptă și zdrobită de păcat. Noi avem o țintă înaltă, Cerul. Ce e acolo: pace, sfințenie, bucurie... Dumnezeu. Va veni și ziua aceea mare pentru noi.

Schimbă-ți viața, îmbracă-te în Cristos, și vei avea parte în Cerul Lui, într-o zi. Nu renunța! Amin.

LASAȚI LUMEA SĂ VADĂ CĂ AVEM NEVOIE DE ISUS

Daniel Negrulescu

- Ceau! Ce mai faci?
- Bine, uite, cu lucrul! Tu?
- Nu așa bine... cu mașina la reparat!
- Păi?
- Păi no... știi cum îi cu mașinile astea vechi!
- Din fericire eu am și uitat ! (râde vesel)
- Merge BMW-ul?
- Meerge! (și-și pune mâinile pe burtă mulțumit).
- Ai obținut terenul ăla până la urmă?
- Obținut!
- Altfel ? Soția?... bine, sănătoasă?
- Prea... se plimbă toată ziua prin Mall! (râde trăgându-și curea pantalonilor în sus).
- Dar relația cu Domnul cum mai e?
- Care domn ? A!... (își fixează cravata), bine, slavă Domnului! (îi sună celularul... îi sună amândouă).

Vorbim ușor de lucrurile care ne pasionează, de cele de care suntem legați, care ne fac plăcere. Cum ar trebui să arate discuțiile noastre ? Dacă Domnul Isus e doar un „domn” care ne ajută când avem nevoie de El, cum îl percep cei din jur pe acest „domn”? Dacă ne uităm mai mult la televizor decât citim din Biblie, dacă petrecem mai mult timp în fața computerelor decât în rugăciune, de ce s-ar opri oamenii să ne asculte? E oare nevoie în lume de teologie, sau să fie auzită inima lui Dumnezeu? „Mi-e dor să-mi fie dor, mi-e sete de-o sete mai mare după Tine!” (Sf. Augustin).

Oricum am lua-o, suntem robi... robi ai păcatului sau robi ai neprihănirii. Robul cui sunt eu? Nu-mi spune o teorie! Spune-mi despre ce vorbești de obicei, spune-mi ce asculți, la ce te uiți, spune-mi planurile tale! Să nu transformăm evanghelizarea într-o discuție despre adevăr - evanghelizarea e fiecare secundă din viața unui creștin!

Cred că primul pas în înțelepciunea pentru câștigarea celor rătăciți stă în a deveni un închinător adevărat... în fiecare secundă, cu fiecare vorbă, cu fiecare replică, CU TOT!

Cât de mult ne pasă de cei din jur? Au secăt lacrimile noastre pentru ei? Vin oare lacrimile din relația noastră cu Dumnezeu? Vă amintiți de Moise? „Iartă-le acum păcatul ! Dacă nu, atunci șterge-mă din cartea Ta”. De Pavel? „Să doresc să fiu eu însumi anatema, despărțit de Hristos, pentru frații mei”. De Isus, care pe cruce s-a despărțit de Tatăl pentru noi?

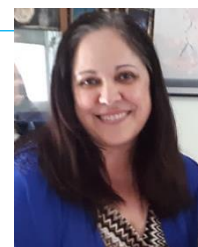
Trăim o moralitate într-un colțisor câștigându-ne veșnicia pe ascuns! Vom ajunge vreodată să prețuim veșnicia apropielului mai mult decât a noastră? Atunci vom plânge cu adevărat!

Întrebarea rămâne: CÂND? Când voi pași în apă, alături de Isus?! Când voi da la o parte idolii din viața mea și voi arăta că am nevoie, în primul rând, de Isus? Când voi avea lacrimi?

Pilule pentru suflet

„Dar, când a văzut că vântul e tare, s-a temut și, fiindcă începea să se afunde, a strigat: «Doamne, scapă-mă!»” (Matei 14:30)

De la dezaprobarea oamenilor, la situații dificile sau cerințe capricioase de care ne izbim adesea, ne simțim ca și cum apele se revărsă asupra noastră, ca și cum ne-am afunda în valuri adânci și rapace. Ceea ce mărturisim despre noi în acele momente este că suntem copleșiți, când de fapt sunt numai situații copleșitoare, în care nu ar trebui să ne pierdem pacea. În Cristos suntem mai mult decât biruitori ceea ce se traduce prin faptul că prin El suntem plasați deasupra oricărei circumstanțe nefavorabile. Dumnezeuul Universului este Tatăl nostru și El este foarte hotărât și decis să ne ajute. Cu cât înțelegem însemnătatea acestui adevăr mai repede, cu atât vom fi mai statornici în pacea Domnului Isus în orice împrejurare.

Denisa Bărbulescu

BOTEZ LA BISERICA PENTICOSTALĂ PHILADELPHIA, MELBOURNE

„Apoi le-a zis: «Duceți-vă în toată lumea, și propovăduiți Evanghelia la orice făptură. Cine va crede și se va boteza, va fi mântuit; dar cine nu va crede, va fi osândit»” Marcu 16:15-16.

Cei care au încheiat azi, 20 mai 2018, legământ cu Domnul Isus prin Botezul Nou Testamental la BPR Philadelphia Melbourne:

Abigail Buciu, Rebecca Dan, Naomi Pumnuț, Melanie Horvat, Julia Greab, Sarah Cîrdei, Emely Pascale, Jessica Radu (Călin) & Daniel Moldovan.

Slujitorii: Tarcea Petru (diacon), Gabriel Pal (păstor), Gabi Izsak (păstor coordonator), Corneliu Tuchlei (păstor asistent), Ilie Horvat (diacon).

Slăvit să fie Domnul pentru harul Său bogat!

Păstor Gabi Izsak

„Dumnezeu e tăria mea, ajutor pentru sufletul meu” - Tinerii Bisericii

Dragostea Ta mare m-a mântuit, Dragostea Ta mare m-a izbăvit

Vrem să ne pregătim pentru Cer, Doamne, și dacă în acest loc mai este cineva care dorește să încheie un legământ cu Tine, convinge-l Tu că are nevoie de mântuire...
Păstor Gabi Izsak

Refugiul

Elena Marin Alexe

Rafalele vântului o făcură să grăbească pașii. Dorea să ajungă mai repede acasă, la adăpost de urgia de afară, care parcă nu mai contenea de câteva ceasuri bune. Beba, prietena ei, o grecoaică micuță, dar cu suflet mare, se rugase de ea minute întregi:

„Hai, mai rămâi... că poate se potolește vântul acesta, cum să pleci acasă pe vremea asta? Să nu ți se întâmple ceva rău pe drum... cu durerea ta de cap, care te chinuie de câteva ore”. Îi plăcuseră vorbele amice, dar prefera să meargă acasă la ea. Acolo era refugiul ei și putea să se gândească în liniște la ultimele întâmplări care veniseră pe neașteptate și aproape că o striviseră. Își cernu amintirile:

„Refugiu, scăpare, loc de adăpost, e locul spre care alerg, uneori doar cu gândul înfiripat în nemiloasele clipe de tensiune, cu care nu de puține ori mă confrunt pe parcursul vieții ăsteia.

Când mă simt confuză, îmi e tare greu să mă decid încotro să apuc, mai ales atunci când gândurile și sentimentele devin din ce în ce mai contradictorii, ca și acum când inima mea este contopită într-o luptă chinuitoare cu propriul eu. Încerc să mă desprind de mine și să scotocesc adânc în odăița intimă a ființei mele și, vai, câte lucruri, câte gânduri, câte sentimente aproape necunoscute mie, mă invadează brusc și mă fac să nu mă mai recunosc. Realizez repede că mă aflu într-un mare impas și încep să caut rezolvarea cea mai rapidă cu putință. Acum parcă e mai greu... ca niciodată. Nici vizita la buna mea prietenă nu a rezolvat nimic.

«Ce bine ar fi, dacă aș avea un burete umed..... », gândi cu voce tare, «să șterg repede tot ce nu-mi place, toate slăbiciunile care mă împiedică să văd lucrurile clar, așa cum sunt...». În adâncul ființei mele, mă vreau învingătoare cu mine în primul rând, dar e o luptă grea, foarte grea, cea mai grea, și oricât m-aș strădui, nu găsesc sprijin și refugiu perfect, să pot depăși în timp util toate temerile, toate nemulțumirile, toate greșelile și toate durerile, îndeosebi cele nespuse. Am căutat adăpost, sfaturi, mângâiere, înțelegere, dar am găsit doar o timidă consolare de moment, iar eu vreau ceva mai mult, mai absolut, să zic așa... ceva care să mă transforme într-un om puternic, să nu-mi mai plâng de milă... Știu, există un loc de refugiu... unic, la care orice om ar trebui să alerge mai înainte de a-și epuiza ultimele puteri, refugiul perfect! Există Cineva care iubește necondiționat, care ascultă, dă cele mai bune sfaturi și eliberează sufletul de strânsoarea durerilor, care, cândva, chiar și de pe cruce a absolvit tâlharul și i-a dat speranță...”.

Versetul din Isaia îi juca înaintea ochilor: „*Totuși, El suferințele noastre Le-a purtat și durerile noastre Le-a luat asupra Lui*”. El, Domnul Isus, Refugiul Absolut.

Oare mai sunt oameni care să bea tristețea ca pe apă, așa cum o face ea? Copleșită de gânduri, în dialogul cu ea însăși, nu observă că începuse viscolul. Vântul înghețat o lovea în față și usturimea o făcu să lăcrimeze. Mai avea puțin și va ajunge acasă, își spuse ca să prindă curaj.

La colțul străzii, învelită într-o pătură se clătina o mogâldeată.

- Ce faci aici copile... pe vremea asta...? Tu nu ai casă, părinți? Vru să treacă mai departe, grăbită de necazurile ei, dar vocea copilului o opri în loc:

- Tanti, eu am numai mamă, dar... mama este bolnavă și nu avem pâine... poate ai mata, scânci mogâldeata. Ceva se frânse în ea. Se apropie ce copil și văzu că dărdăia din tot corpul micuț și neajutorat. Înfășură pătura mai bine în jurul copilului și îl împinse instinctiv înainte, spunându-i:

- Hai cu mine! Te rog... hai, vedem noi ce facem...

Ajunseră repede acasă. Desfăcu pătura de pe copil și atunci văzu că era o fetiță, îmbrăcată sumar, cu picioarele goale... în niște încălțări prea mari pentru ea. O așeză pe canapea în bucătăria mică, dar primitoare. Dădu drumul la aragaz și puse ibricul de ceai. Îi puse fetei dinainte o tăviță cu pișcoturi, ce mai rămase de la sărbători și o căniță cu ceai. Nu trebui să o invite, că micuța se repezi la dulciuri și se grăbi să soarbă din ceaiul cald.

- Cum te cheamă, micuțo?

- Florica, doamnă! Dar mama îmi spune lcuța...

- Am să-ți spun și eu tot lcuța, vrei?

- Sigur că vreau... vreau, dar mai aveți ceva să mănânc?

De ieri nu am mai gustat nimic... nici mama... și o lacrimă se ivi la colțul ochilor micuței musafire. Îi umplu farfurioara cu biscuiți.

O privi ca hipnotizată câteva clipe, apoi se repezi la cămară. Într-o sacoșă îngrămădi de-a valma: făină, cârnați, slănină afumată, orez, cartofi, o sticlă de lapte și una de ulei. Căută prin dulapul de haine și scoase câteva lucruri cu care o înveșmântă pe copilă. Găsi și niște șosete de lână mai mici. Când să iasă pe ușă cu micuța, își aminti brusc:

- Mama ta are febră? Să iau cu mine niște medicamente, spuse și deschise la iuțeală un sertar de

la comodă de unde își umplu buzunarele. Micuța o privea cu ochii mari și calzi...

Mergeau repede spre casa lcuței. Inima îi bătea năvalnic. Un zâmbet îi înflori pe chip.

Găsise refugiul. Era ascuns în dragostea față de aproapele.

ESTE DUHUL SFÂNT CA O „GÂSCĂ SĂLBATICĂ”?

Păstor Teofil Ciortuz

Am aflat de curând că expresia celtică veche pentru Duhul Sfânt se traduce prin „gâscă sălbatică”.

Vechimea acestei expresii coboară în istorie vreme de câteva secole, până în timpul răsăritului Evului Mediu. Surprinzătoare alăturare între lumea păsărilor și persoana binecuvântată a Duhului Sfânt! Fără să mă pricep grozav de mult la specia gâștelor sălbatice, aș putea sugera câteva motivații pentru care frații noștri celți de demult au dat glas atât de plastic acestei asemănări între gâsca sălbatică și Duhul Sfânt.

Iată câteva considerații:

Pe Duhul Sfânt nu-l poți prinde așa cum prinde gospodina o gâscă domestică și o ciupește de pene, profitând de agilitatea omenească și limitările păsărilor de curte. De Duhul Sfânt nu putem profita să ne umplem noi perinele ca să dormim mai liniștit în somnul nostru sau ca să stăm mai comod înaintea televizoarelor care ne tâmpesc. Duhul Sfânt nu ne prea lasă să stăm confortabil – mai degrabă ne convinge, ne mustră, ne dă putere să mărturisim, ne împinge, „*nu ne dă voie*” (Fapte 16:7). Este incomod să ai Duhul Sfânt.

Duhul Sfânt „zboară” la înălțime, nu prin cotețele noastre telurice. Adesea numele Duhului Sfânt este folosit nechibzuit în „*proorocii*” și „*înștiințări*” asupra cărora El nu-și dă acordul. Oameni fără frică de Dumnezeu nu se sfiesc să folosească un „aparent” dar spiritual ca să atragă atenția asupra lor și nu asupra Domnului Isus. Duhul Sfânt va lua din ce este al Domnului Isus și-L va proslăvi (Ioan 16:14). Duhul Sfânt nu-ți dă ție o pană de gâscă ca să-ți scrii părerile ca și cum ar fi literă de Scriptură. „*Căci nicio*

proorocie n-a fost adusă prin voia omului; ci oamenii au vorbit de la Dumnezeu, mânați de Duhul Sfânt” (2 Petru 1:21). Procesul scrierii Sfintelor Scripturi îl are ca Autor pe Duhul Sfânt, care i-a insuflat sau inspirat pe scriitorii Bibliei. Pana lor a fost de gâscă obișnuită, dar inspirația a venit de la Duhul Sfânt.

Duhul Sfânt nu poate fi cumpărat cu bani, așa cum cumperi o gâscă domestică la târg. Simon vrăjitorul a încercat să cumpere puterea Duhului Sfânt oferind apostolilor bani (Fapte 8:18-21), dar s-a ales cu o drastică mustrare apostolică de a rămas pentru totdeauna înscris în Biblie ca primul fals convertit din Biserică.

Probabil mulți ar vrea să facă un troc schimbând bani pentru puterea Duhului Sfânt, dar nu fac decât să arate că sunt cu totul pe dinafară.

Duhul Sfânt inspiră și adună în jurul Său pe toți cei născuți din Duhul. Când vezi un cârd de gâște sălbatice înaintând pe cer, când observi gâsca din fruntea formației cum înaintează tăind aerul și călăuzindu-și suratele spre destinație, atunci poți fi mulțumitor să știi că, tot așa, ba mai bine, mai desăvârșit, Duhul Sfânt conduce, călăuzește, inspiră, împuternicește și ne arată drumul spre limanul călătoriei noastre. Binecuvântată călăuză!

În sfârșit, Duhul Sfânt nu greșește ținta. „*Radarul*” călăuzitor este perfect pentru că este însuși Dumnezeu. După cum gâștele sălbatice ajung la destinație fără GPS, fără hartă și fără busolă, tot așa cei ce umblă călăuziți de Duhul au ca sfârșit viața veșnică. Binecuvântat să fie Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt!

Rugăciune fierbinte

Christian Dume

Nu vii Isuse astăzi pe la mine?
Mă lupt în fiecare ceas cu al meu sine,
Înfrânt de-atâtea ori mă prăbușesc
Și parcă-n lupta mea nu Te gălesc.

Când vreau să dau orfanilor o pâine,
Aud cum firea mea îmi spune: „*mâine*”.
Degeaba, Doamne, vreau să fiu mai bun,
E-atât de greu păcatul să-l supun.

Mă-ngenunchează firea asta rea,
Făcând povara sufletului grea.
Și nu găsesc o cale de salvare
Aștept de-atâta vreme-a Ta iertare.

E ca o fiară dornică să curme,
Să lase-n suflet sângeroase urme
Ce murdăresc ființa-mi ce Te caută.
Oprește-te la viața mea, o, Tată.

Sleit sunt de puteri și-nfometat,
Mă văd în fața luptei sfărâmat.
Chiar am crezut că n-am să lupt mereu
Cu firea mea, cu tot păcatul meu.

Nu vii, Isuse, astăzi, să Te văd?
Ajută-mă, e totul un prăpăd...
Tânjesec enorm să simt prezența Ta,
Mi-atât de dor, te rog nu mă uita.

În lupta mea cu firea nu înving,
Ci mai degrabă eșuând mă sting...
Te-aștept, Isuse, azi în lupta mea,
Și știu că-n toate izbăvire voi vedea.

CUTIA ÎNGRIJORĂRILOR

„De aceea vă spun: «Nu vă îngrijorați de viața voastră»” Matei 6:25.

Dragilor, am citit despre o femeie care păstra în bucătărie o cutie, pe care a scris: „*Cutia îngrijorărilor*”.

De fiecare dată când ceva o tulbura, scria acel lucru pe o bucată de hârtie și o pune în cutie. Se hotărâse să nu se mai gândească la acele probleme, atâta vreme cât se aflau în cutie. Putea oricând să deschidă cutia și să revadă îngrijorările notate pe hârtie. Astfel a putut să-și scoată îngrijorările din minte, iar ea a devenit mai relaxată, fiind mult mai capabilă, astfel, să găsească soluții de rezolvare. Când se uita în cutie, de multe ori, descoperea, cu încântare, că cele mai multe din necazurile pentru care se îngrijorase nu mai existau.

Să-ți scrii îngrijorările pe o foaie de hârtie și să le pui într-o cutie poate fi de folos, dar eu vă spun o soluție mult mai bună unde să le pui: În mâinile lui Dumnezeu și apoi ele să nu te mai preocupe. Știi de ce? Pentru că îngrijorările ne fură bucuria, ne secătuiesc de putere, ne opresc creșterea spirituală..., dar ce-i mai grav este că ÎL DEZONOREAZĂ PE DUMNEZEU. De ce? Pentru că această atitudine spune că există ceva ce nu poate fi rezolvat de EL. Deci, această atitudine este opusul încrederii în El, și, în plus, îngrijorarea nu este după voia Sa.

Când punem îngrijorările și temerile în mâinile lui Dumnezeu, El pune pacea Sa în inimile noastre. Eu am experimentat acest lucru în urma citirii Bibliei. Faceți-vă un obicei (și ce obicei bun!) din a citi Biblia cu regularitate și veți experimenta pacea lui Dumnezeu. Vă îmbrățișez cu drag,
Mia

PS.

Aplicarea mesajului din Matei 6:34 le-ar aduce multă liniște oamenilor. Domnul nu spune că nu e necesar să ne facem planuri și nici nu ne îndeamnă să stăm nepăsători, ci ne sfătuiește să nu ne îngrijorăm de ceea ce s-ar putea întâmpla, să nu ne frământăm cu gânduri de genul: „*Dacă mă îmbolnăvesc?*”, „*Dacă pierd locul de muncă?*”, „*Dacă mi se întâmplă un accident?*”, „*Dacă se îmbolnăvește băiatul meu?*”, „*Dacă voi fi atacat?*” etc.

Nu vă îngrijorați dar de ziua de mâine; căci ziua de mâine se va îngrijora de ea însăși. Ajunge zilei necazul ei.

ADEVĂRUL CREȘTIN

**Foaie creștină de
zidire sufletească
1 Iunie 1924
Redactor Dumitru Cornilescu**

E PREA UȘOR...

Aud spunând așa, pe unii din cei cărora le spui cum pot să fie mântuiți: „Auzi, să crezi în Evanghelie, adică în Isus Cristos, și să fii mântuit...? Asta-i prea ușor și prea la mintea oricui, apăi, dacă ar fi, așa toți s-ar mântui”.

Este drept că drumul spre fericire, mântuirea însăși, este cât se poate de ușor de dobândit, slavă Domnului. Dar este dacă te uiți numai la vorbă... Dar când este vorba să pornești la faptă nu mai e deloc așa ușor. Căci, ia gândește-te bine, trebuie să crezi în Isus Cristos, care a împlinit toată lucrarea grea a mântuirii. Și asta nu cu vorba sau cu mintea, ci cu fapta.

Te-ai obișnuit prea mult, cititorule, cu jertfa lui Isus Cristos, dacă o socotești așa ușoară. Căci ia gândește-te, puțin lucru a fost pentru El ca să îndure hula și batjocura tuturor oamenilor? Puțin lucru a fost pentru El să fie bătut cu biciul? Puțin lucru a fost pentru El să fie părăsit de Dumnezeu fiindcă, era străpuns pentru păcatele noastre și zdrobit pentru fărădelegile noastre? (Isaia 53:5). Așa de ușoară, dar, e mântuirea ta, cititorule, fiindcă așa de greu de dobândit a fost pentru Cristos. Să mai pomenim de greutatea Tatălui când Își vede Copilul batjocorit în felul acesta?

Orice om înzestrat cu un cât de mic simț pentru durere - fără să mai vorbim de durerea oricărui tată care își vede copilul sângerând, și încă pentru alții - și tot poate pricepe cât de grea a fost dobândirea mântuirii. Când stai și te gândești puțin mai adânc la toată greutatea asta, ți se face părul măciucă de groază. Și toată greutatea asta, cititorule, a luat-o Domnul Isus asupra Lui, căci era cu neputință s-o suferim noi.

Iată de ce ți se pare așa de ușoară mântuirea. Oricât de ușoară ți s-ar părea, să știi că acesta-i singurul mijloc prin care Dumnezeu îi mântuiește pe cei păcătoși. Și dacă n-ai mântuirea prin Isus Cristos și nu vrei s-o primești prin Isus Cristos, nu vei fi mântuit. Pentru că:

„Dacă mărturisești deci cu gura ta pe Isus ca Domn, și dacă crezi în inima ta că Dumnezeu L-a înviat din morți, vei fi mântuit (Romani 10:9)”.

Din arhiva fratelui Nelu Albu

Nu încerca să fii pe placul tuturor!

Bob & Debby Gass

„Caut eu oare, în clipa aceasta, să capăt bunăvoința oamenilor sau bunăvoința lui Dumnezeu?” (Galateni 1:10)

Avem adesea tendința de a cădea într-una din cele două capcane:

1) Ne gândim prea mult la noi înșine.

Harry Truman a ajuns președinte după moartea lui Franklin Roosevelt. A fost momentul în care Sam Rayburn, purtătorul de cuvânt al Casei Albe, l-a luat deoparte și i-a zis: „De acum înainte vei fi înconjurat de mulți oameni care îți vor spune ce om deosebit ești. Dar Harry, tu știi – și o știi și eu! – că nu ești!”. Truman a pus la suflet acest sfat și a devenit un președinte cu adevărat extraordinar. Pentru a avea succes în misiunea pe care ți-a încredințat-o Dumnezeu în viață, îți trebuie două lucruri – dependență de Dumnezeu și încredere în Dumnezeu (vezi 1 Ioan 3:21-22). Câtă vreme cele două lucruri sunt la locul lor, vei reuși.

2) Ne gândim prea puțin la noi înșine.

Mulți dintre noi ne-am făcut un scop din a schimba opinia celor din jur despre noi și a dovedi că suntem valoroși. Până nu încetezi să mai fii de acord cu opiniile celor care te critică, vei rămâne închis într-o închisoare făcută de tine însuși. Când opinia criticului tău devine opinia ta, ai ridicat o închisoare în sufletul tău, și în ea se află un singur deținut – tu. De fapt, se poate ca tocmai cei pe care ai încercat să-i impresionezi toată viața, să nu fie impresionați. Și trebuie să accepți că din perspectiva lui Dumnezeu nu contează! Pentru a reuși, trebuie să fii capabil să lucrezi cot la cot cu alții, fără a te lăsa controlat de stările lor de spirit și de opiniile lor.

De aceea Pavel a scris: „Caut eu oare, în clipa aceasta, să capăt bunăvoința oamenilor sau bunăvoința lui Dumnezeu?... Dacă aș mai căuta să plac oamenilor, n-aș fi robul lui Cristos”.

Deci, fii pe placul lui Dumnezeu!

Sursa: <https://barzilaiendan.com>

Viorel a stat în Perth trei luni. Multe s-au întâmplat în timpul acesta, ba chiar era să se însoare. A apărut de nicăieri (eu credeam că de la Domnul), Lucia, o italiancă simpatică, între două vârste, trecută prin viață; și au început să se plimbe împreună. Se înțelegeau de minune, adică de loc. Viorel nu știa nici engleză, nici italiană, iar Lucia nu vorbea o boabă românește. Totuși, se înțelegeau cumva, iată cum:

Au mers pe plajă. Lucia îl roagă:

- Dragule, du-te, te rog, la *șopul* de colo și adu înghețată.

El a priceput totul, așa că s-a sculat și a pornit după înghețată. A văzut el că o înghețată mititică, preambalată, costă 2 dolari, iar o cutie de un kilogram costă 3 dolari. Gândește el: „*la să vezi ce impresie fac, să știe Lucia că sunt băiat deștept și econom, iau un kil!*”. Zis și făcut. Ia înghețata, se descurcă cumva de două linguri și apare pe plajă cu fața jovială, chelia lucitoare și cu trofeul în mâini – un kilogram de înghețată. Lucia s-a înroșit de parcă o prinsese tot bronzul din soare, măcar că era cam brunetă, s-a fofilat cumva, l-a luat și au plecat acasă cu trofeu cu tot. El nu a înțeles nici până-n ziua de astăzi de ce ea a fost nemulțumită de gestul lui.

Altă dată au plecat de asemenea pe plajă. S-au dus în apă, și când s-au întors hoții le furaseră hainele. S-au trezit dezbrăcați, fără chei de la mașină, fără telefon și fără nici un ban. Viorel, descurcându-se, a intrat într-un chioșc și s-a explicat:

- Please, Sir, eu și cu lady Lucia... baie, ocean. Hoții, *criminalis*, a ciordit hainele, poșeta, tot, mony, gologanii, tot, telefon. Nu putem *go home*!

Omul a înțeles și le-a dat \$20, bani înapoiți de Lucia în aceeași zi. Dar aici s-a cam sfârșit relația lor. Lucia s-a depărtat de el și de noi toți. Nu am mai văzut-o până în ziua de azi.

Atunci Viorel a abandonat atât învățarea limbii engleze cât și a limbii italiene și s-a reîntors la Biblie. Tânărul Păstor venit de curând din România a fost cel care l-a botezat într-o duminică dimineață, în Biserica Baptistă Română din Perth.

Într-o zi, la prânz, am invitat un tânăr aborigen venit din Nord să se trateze de rinichi. Am încercat să-l lipesc de Biserica Aborigenilor din Balga, și chiar am reușit. Apoi, după o vreme a dispărut, numai Dumnezeu știe pe unde umblă sau dacă o mai fi în viață. Lawrence era numele lui. Nu l-am mai văzut până-n ziua de azi.

Și cum spuneam, eram la masă cu toții, Aneta ne servea. Viorel i-a turnat apă în pahar lui Lawrence tot timpul și a încercat să-l servească de câte ori avea ocazia.

Mai târziu, spre seară, când ne răcoream în grădină, la umbră, Viorel îmi spune:

- Ceva se întâmplă cu mine frate. Nu mai sunt ce eram înainte. Nu știu de ce, dar am simțit o mare dragoste pentru omul acela negru. Eu am crezut mereu că dacă sunt alb sunt superior, dar azi am înțeles că sunt greșit. Când l-am văzut pe acest tânăr l-am iubit și mi-a părut rău că este bolnav, mi-a părut rău că nu-l pot ajuta. Cred că l-am privit cu ochii lui Isus.

- Aha! Acum chiar să știi că ești *împăiat*, *împăiat* cu Duhul Sfânt. Ești bun de plecat acasă. Misiunea ta în Perth s-a terminat. Apoi Viorel mi-a mărturisit:

- Am auzit o voce în somn care-mi zicea: „*Ți-am dat tot ce ai avut nevoie, acum du-te acasă!*”. Trebuie să plec, frățioare. Acum ard gazul degeaba pe aici.

La scurt timp, fratele meu a plecat la București. Când a auzit primarul că s-a pocăit, i-a zis cu dispreț:

- Erai mâna mea dreaptă, m-ai făcut de râs.

Stelian, vărul:

- S-a scrântit Viorel în *Austria*!

Șeful:

- Caută-ți de lucru că s-au făcut restructurări cât timp ai umblat tu în pelerinaj la Ierusalim.

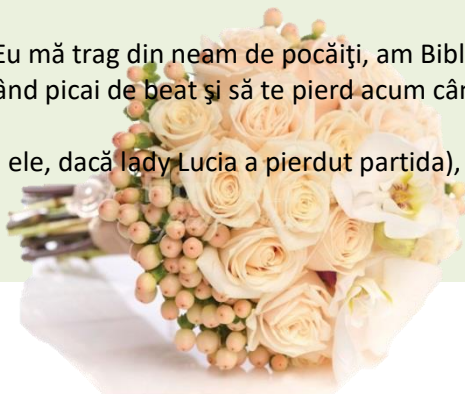
Lenuța:

- Vioraș, mă pocăiesc, mă călugăresc, fac ce vrei tu, numai ia-mă de nevastă. Dacă nu mai bei, ești al meu, pâinea lui Dumnezeu...

Măriuța:

- N-o asculta pe Lenuța că te minte, să pună mâna pe tine. Eu mă trag din neam de pocăiți, am Biblie, mă cunosc toți de femeie credincioasă. Am avut dragoste pentru tine când picai de beat și să te pierd acum când te-ai pocăit și nu mai bei? Zi și tu... Vioraș...

Și Viorel, cel *împăiat* cu Duhul Sfânt, s-a însurat, (cu una din ele, dacă lady Lucia a pierdut partida), și este fericit cu noua lui familie până-n ziua de azi.

INGREDIENTE

Pentru cremă:

300 ml. smântână
30 g. zahăr
40 ml. apă de trandafiri
250 g. pepene verde fără semințe, tăiat în felii subțiri
60 ml. apă de trandafiri
4 linguri de zahăr (pentru fructe)
40 g. făină de migdale
500 g. căpșuni mici înjumătățite
10 boabe struguri roșii fără semințe, înjumătățite
1 lingură de pistachio (fistic)
1 lingură de petale de trandafiri uscate

MOD DE PREPARARE

1. Pentru a face beza de migdale, preîncălziți cuptorul la 200 °C. Mixați migdalele și alunele într-un procesor de bucătărie până când se macină fin, apoi se amestecă într-un castron cu 150 gr. zahăr pudră.
2. Într-un alt vas, amestecați albușurile de ou cu un mixer electric până se formează vârfuri moi, aproximativ 3-4min. Apoi, treptat, adăugați 135 g zahăr tos și continuați să mixați până se întărește bezeaua. Încorporați ușor amestecul de zahăr pudră cu migdale și alune în bezeaua obținută.
3. Întindeți pe o tavă de 30 cm x 40 cm cu hârtie de copt amestecul de beza și migdale. Coaceți timp de 15-20 min să prindă o culoare cafenie. Lăsați-l să se răcească 5-10 min în tavă, apoi răsturnați-l cu fața în jos pe un tocător curat. Dezlipiți ușor hârtia de copt cât blatul este cald încă. Lăsați-l 4 ore sau peste noapte să se întărească și apoi tăiați-l pe jumătate în lungime.
4. Dintr-un pepene verde tăiat pe jumătate în lungime, tăiați felii semicirculare de 1.5 cm groase. Rețineți numai miezul roșu pe care îl tăiați în dreptunghiuri cât de mari posibile. Apoi aranjați feliile de pepene într-un singur strat pe un suport de sârmă. Se stropesc cu 20 ml de apă de trandafir, apoi se presară 2 linguri de zahăr pe amândouă părțile.

Pentru beza de migdale:

100 g. migdale + 50 g. alune de pădure (hazelnuts)
150 g. zahăr pudră
5 albușuri de ou
135 g. zahăr

Poftă bună

Lăsați-le să se macereze timp de 30 de minute, apoi uscați cu hârtie absorbantă.

5. Pentru crema cu parfum de trandafiri, amestecați smântâna și zahărul cu un mixer electric până când ajungeți la vârfuri moi. Adăugați treptat 60 ml apă de trandafiri și amestecați până când aveți vârfuri rigide (dar nu prea mult, să nu se taie).
6. Ungeți 1/3 din crema parfumată, în mod egal, peste jumătatea de beza. Presărați jumătate de făină de migdale și potriviți feliile de pepene verde într-un singur strat peste blatul de beza. Este posibil să aveți nevoie să tăiați și în felii mici pepenele verde pentru a umple golurile.
7. Presărați restul de făină de migdale peste pepenele verde. Ungeți și jumătatea din crema de trandafiri rămasă peste stratul de pepene. Ultimul strat este cu blatul de beza și crema de trandafiri. Se pune la frigider să se întărească aproximativ 1-2 ore (sau peste noapte).
8. Combinați căpșunile cu restul 20 ml de apă de trandafiri și 2 linguri de zahăr într-un castron. Se amestecă și se lasă deoparte timp de 15 minute. Aranjați cu grijă căpșunile pe tort, împingând ușor în cremă. Adăugați și jumătățile de boabe de struguri, pistachio (fistic) și petale de trandafiri (opțional). Poftă bună.

SFAT: Ștergeți bolurile folosite pentru beza cu oțet, pentru a elimina impuritățile înainte de a bate albușurile de ou. În cazul în care bolul este murdar, albușul de ou s-ar putea să nu poată forma vârfuri rigide.

USTUROIUL (Din colecția fratelui Emanuil Căiță-Mândră)

De-a lungul istoriei usturoiul a fost un aliment dătător de energie. În timpul construirii piramidelor, egiptenii își hrăneau sclavii cu cantități uriașe de usturoi. Chiar și israeliții au tânjit după usturoi și alte mâncări revigorante din Egipt, pe când călătoreau prin pustie (Numeri 11:5).

Atleții greci și romani consumau mult usturoi înainte de competiții. Usturoiul era o parte majoră și în porțiile de mâncare a soldaților romani.

Chiar astăzi, includerea usturoiului în regimul alimentar este foarte recomandată. Consumați usturoi!

Studiază în Australia!

- înscriere la facultate sau master
- aplicații pentru viză de student
- asistență GRATUITĂ de la A la Z

Ștefan

T: 0434 542 030

E: info@hello-aussie.com.au

No one in the world sells more real estate than **RE/MAX!**
Thinking of selling, buying or investing in real estate?
Give MARGARET a call for an obligation free, expert market assessment,

ALL SUBURBS!

Re/Max Property First
Office: 119-121 Hawthorn Road
Caulfield North

Mob. 0413 246 294
Email mulici@remax.com.au

Revista Speranța din Australia a contribuit la tipărirea unei cărți scrisă de fratele Simi Rețe. Această carte descrie cum Simi a emigrat în Australia, ca o amintire pentru copii și nepoți.

Dacă doriți să cumpărați această carte, costul este \$15AU. Fondurile vor fi folosite de Revista Speranța pentru diverse acțiuni misionare.

Cei interesați pot contacta:
AdrianBuzgau@gmail.com

EMIGRANȚI ÎN AUSTRALIA

Simi Rețe

TU CE ȚII ÎNCĂ ÎN BRAȚE?

În urma cu mult timp mă plângeam unui prieten că nu reușesc să îl iert pe un om care mi-a făcut foarte mult rău. Atunci el mi-a spus o poveste pe care mi-o amintesc de fiecare dată când am nevoie să îmi folosesc capacitatea de a ierta.

Se spune că erau odată doi călugări budiști care mergeau prin pădure. Și cum mergeau ei, au dat de un râu destul de învolburat și adânc. Când tocmai se pregăteau să-l treacă, au văzut o femeie tânără care nu se încumeta să pornească spre celălalt mal. Atunci unul dintre ei a luat-o în brațe și a trecut-o râul. După vreo 2 ore, celalalt călugăr, care nu o ajutase, izbucni nervos: „Cum ai îndrăznit să atingi acea femeie și să o porți în brațe?”. La care celalalt răspunse calm: „Eu am lăsat-o din brațe acum 2 ore... iar tu încă o porți cu tine!”.

www.damaideparte.ro

POARTA RAIULUI

Un soldat a venit la un călugăr și l-a întrebat dacă există rai sau iad. Călugărul i-a răspuns: „De ce mă întrebi? Tu oricum nu ai destulă minte să înțelegi aceste lucruri”. Soldatul, furios a scos sabia din teacă. Călugărul i-a spus: „Aici se deschide poarta iadului!”. La acest răspuns soldatul a înțeles mustrarea, a băgat sabia în teacă și l-a salutat cu umilință și respect pe călugăr, care i-a spus: „Aici se deschide poarta raiului!”.

Autor necunoscut

Doublesstudio Videography

Contact: Cristian Ștefănuț
Doublesstudio@iprimus.com.au
Mobile: 0404 112631

We are a corporate and editorial film maker and videographer with extensive international experience, specializing in weddings, family events, sports, news and live transmission.

Doublesstudio Videography believes that everybody deserves the chance to have their wedding or any important event professionally recorded to cherish the memories. That's why we can accommodate any budget.

Welcome to Vass Porumb Photo Studio

VASSPORUMB PHOTOGRAPHY

If you are looking for a professional photographer in Melbourne, we are here to help you. Whether you are looking for a wedding photographer who can help you to have the best day ever, or family portrait, baby, baptism or any event photography, we have the skill and expertise to ensure you will love the results.

Contact:
Mobil 0407 250 846
Email: info@vassphotography.com
Website www.vassphotography.com

ACCOUNTING,
TAXATION &
ADVISORY SERVICES

Email: office@cgdpartners.com.au

For exceptional business results, talk to our friendly tax specialists today. We'll help you discover better tax strategies and provide timely business support.

Our real value is in the tailored advice, planning, consulting and research we offer. Take advantage of our strong technical skills and up-to-the-minute knowledge of tax solutions and tax strategies for your business.

TRAIAN SECARĂ - MINISTER OF RELIGION

Ziua căsătoriei este o zi importantă în viața ta. Fă din această zi o zi de neuitat. Eu pot să-ți fiu de ajutor. Am fost ordonat ca *Minister of religion* și officiez căsătorii civile și religioase în Australia de peste 20 de ani.

Telefon: 0407-708-887
Email: tsecara@hotmail.com

A Romanian favourite that's nourishing and easy to prepare.

Other products in our range include: Cornulețe, Mititel, Honey Slice, Sarmale and Aqua Carpatica.

Available at select continental deli's. Ask your local deli to stock us or contact us for more information.
romaniantradition.sa@gmail.com

Cafe Transylvania

*Original recipes,
Fresh and delicious*

We make birthday cakes. Everything served in the premises is home made. We make reservations for birthdays or any occasion.

Our program is:
Tuesday to Sunday
9am - 5.30pm

Shop 4 Spring Square, Hallam,
VIC 3803,
Phone number:
03 9796 5227, 04 3216 2907
kate@cafetransylvania.com

E zi de sfântă Cincizecime.
E ziua ta, o, Sfinte Duh!
Coboară iar din înălțime
Cu snop de flăcări în văzduh!
Trimite, Tată, iarăși norul,
revarsă sfântul Tău șuvoi
și vino prin Mângâietorul!
Cobori la noi!

Te strigă iar atâtea glasuri,
copii cu suflet devotat.
Ni-i dor de-acele sfinte ceasuri
când ne vorbeai de pe chivot.
Ni-i dor de ploaia revărsării,
de semne-n cer și stâlpi de fum.
O, nu lăsa s-o dăm uitării!
Cobori și-acum!

Cu cât mai mulți în largul zării
Te chemăm azi și te dorim
Ca-n ziua binecuvântării,
Atuncea în Ierusalim!
Intr-o căsuță ne-nsemnată
a fost pe lume-ntâi să vie.
Atunci erau o mică ceată,
azi mii și mii!

Abia se săvârșise-n lume,
din îndurarea Celui Sfânt,
cea mai puternică minune:
supremul vieții legământ.
Isus, iubind dumnezeiește,
Se dăruiește umilit:
El, Mare Preot ce jertfește,
El, Miel jertfit.

Abia pornise vestea mare
c-a înviat din morți Isus,
iar stropii jertfei salvatoare
se mai vedeau acolo sus...
Stătea o cruce-n deal, pustie,
și gol mormântul, cum e scris,
și drumul către veșnicie
era deschis.

Dar nu era putere-n lume,
izvorul tainic de minuni.
De-aceea stăruiau anume
apostolii în rugăciuni.
Deodată-n blânda dimineață
se-aude-un vuiet din țării,
din bolta cerului măreață,
din vijelii.

Un tunet bubuie din slavă,
pereții parcă se desprind.
De zguduirea lor grozavă
fiori de spaimă te cuprind.
Se-aud rostogoliri și frângerii.
Și-n glas de tainice rostiri,
se-arată ceru-ntreg de îngerii
și de oștiri.

Vin scăpărări de foc în fugă,
lumini din slava lui Isus.
Cu brațele întinse-n rugă,
apostolii privesc în sus.
Un val de foc ca rupt din soare
din înălțimi s-a revărsat.
Și-o flacăra spre fiecare
s-a îndreptat.

O, cine ar putea să spună
ce dragoste-i va fi cuprins
de când purtau acea cunună
ce pe vecie s-a aprins?
Ce freamăt dulce și fierbinte!
Ce gânduri ce te nălță-n zbor!
Nici psalmii nu aveau cuvinte
cu mai mult dor.

Din pieptul lor și de pe buze
pornise glasul vieții noi:
când mângâios ca din cobuze,
când ca o trâmbiță-n război.
Din piatra inimii pustie,
în cerul mării bucurii,
țâșnise râul de-apă vie
spre veșnicii.

De-atunci cu undele-i bogate
El a pornit spre văi adânci,
când revărsat prin șesuri late,
când stăvilat prin muchi de stânci,
turnând torente de iubire,
și-acel suspin în rugăciuni,
dând tuturor descoperire
și dând minuni.

O, rău de viață, de putere,
Tu, dar trimis de blândul Miel,
Tu celor orbi le dai vedere
Ca să putem privi spre Cer;
prin Tine surzii-aud Cuvântul
și glas voios dai celui mut.
Iar cei ologi întreg pământul
l-au străbătut.

Tu risipești din lume somnul
ce ține sufletul ascuns.
Prin Tine noi vorbim cu Domnul
și tot prin Tine-avem răspuns.
Tu ne dai vise și vedenii,
ne dai cântări și ne vorbești
în limbi apuse de milenii
sau îngerești.

Tu aperi de-a ispitei șoapte,
Tu ușurezi atâtea cruci.
Tu faci să cânte
în miez de noapte
pe cei cu gleznele-n butuci.
În clipe dragi de adorare
înălți pe mulți de la pământ,
și-nveți pe credincioși să zboare
spre Cerul sfânt.

Iar astăzi Tu ne dai de veste
prin porți străjerii veghetorii
că multă vreme nu mai este
pân-la-ntâlnirea cea din nori.
Ca Noe-n vremile vechimii,
Ce îndemna spre Dumnezeu,
Tu chemi, din ziua Cincizecimii,
Tu chemi mereu.

Curând se va opri izvorul.
Biserica se va-nălța.
Iar Duhul Sfânt, Mângâietorul,
va fi luat și el cu ea.
O, câți în lume vor rămâne
Cu inimile în văpăi,
Strigând: „Nu ne lăsa, Stăpâne,
suntem ai Tăi!
Căci noi nu Te-am urmat niciunde,
Că-i greu cu valu-acestei vieți!”
Și Domnul, vai, le va răspunde:
„Nu vă cunosc cine sunteți!”

De-aceea-n ceasul cel din urmă,
noi Te rugăm, ca niște prunci:
Coboară peste-a noastră turmă,
O, Duh din Ceruri,
ca atunci.
Cum păsările călătoare
învață puii lor să zboare
spre-ai duce-n stolul călător,
coboară, Duhule de viață,
și dă-ne aripi și ne-nvață
ca toți, în ziua cea măreață,
să fim în zbor!